

There are no translations available.

Українська Головна Визвольна Рада, Головне Командування Української Повстанчої Армії та Провід Організації Українських Націоналістів на Українських Землях діляться з кадрами визвольного підпілля та з усім українським народом болючою вісткою про те, що ранком 5 березня 1950 р. в селі Білогорща біля Львова на своїй підпільній квартирі в боротьбі з московсько-більшевицькими окупантами смертю героя загинув Голова Генерального Секретаріату Військових Справ УГВР, Головний Командир УПА та Голова Проводу ОУН на Українських Землях, нагороджений Золотим Хрестом Заслуги та Золотим Хрестом Бойової Заслуги I класу

генерал-хорунжий УПА

Р. ЛОЗОВСЬКИЙ - ТАРАС ЧУПРИНКА — ТУР (РОМАН ШУХЕВИЧ)

Сл. п. друг Шухевич-Тур народився 1907 р. Після закінчення середньої школи вступив до Політехнічного Інституту і теж закінчив його з успіхом.

На шлях активної революційної боротьби за визволення України сл. п. друг Шухевич-Тур станув від наймолодших років життя.

В половині 20-их років вступає в ряди Української Військової Організації (УВО). В

період 1925-29 рр. в лавах УВО бере участь, організує і керує різними бойовими акціями проти польських окупантів.

В 1929 р. вступає до ОУН як один з перших її членів. Довший час працює на посту Бойового Референта в Крайовій Екзекутиві ОУН. Праці на цьому пості віддає всю свою кипучу молодечу енергію, всі свої організаторські здібності і відвагу.

За свою революційну, політичну і бойову діяльність проти польських окупантів попадає до польської тюрми.

В 1938-39 рр. бере активну участь в організуванні збройної сили молоді української держави на Закарпатській Україні — в організуванні "Карпатської Січі" та в керівництві нею.

В 1939-40 рр. працює в Проводі ОУН на пості Референта зв'язку з Українськими Землями в ССРСР. В 1940-41 рр. входить до складу Революційного Проводу ОУН. Після її Збору стає на пост Крайового Провідника ОУН на західних окраїнах Українських Земель поза межами ССРСР, в т. зв. Генерал-Губернаторстві. Впродовж усього часу постійно працює теж у Головному Військовому Штабі ОУН як його член та викладає різні військові дисципліни на таємних курсах кадрів ОУН.

В 1941 р. сл. п. друг Шухевич-Тур організує й очолює, як його командир, Український Легіон. Одночасно виконує теж різні особливі завдання Проводу ОУН. На цьому пості перебуває до весни 1943 р.

Весною 1943 р. сл. п. Шухевич-Тур стає членом Проводу ОУН і займає пост Військового Референта при Проводі ОУН.

В серпні 1943 р. III Надзвичайний Великий Збір ОУН обирає сл. п. друга Шухевича-Тура на пост Голови Бюро Проводу ОУН. Восени цього року Він теж обіймає пост Головного Командира УПА. В листопаді 1943 р., як Головний Командир УПА і Голова Проводу ОУН, Він бере керівну участь в підготовці на Волині I Конференції

Поневолених Народів та в самій конференції.

В липні 1944 року сл. п. друг Шухевич-Лозовський бере участь у I Великому Зборі УГВР. Збір УГВР обирає його Головою Генерального Секретаріату УГВР. Президент УГВР затверджує його теж на постах Генерального Секретаря Військових Справ та Головного Командира УПА.

На постах Голови Генерального Секретаріату УГВР, Генерального Секретаря Військових Справ УГВР, Головного Командира УПА та Голови Проводу ОУН на Українських Землях сл. п. друг. Р. Шухевич-Лозовський — Т. Чупринка-Тур — в періоді 1944-50 рр. керує визвольно-революційною боротьбою багатотисячної УПА, широкого збройного підпілля, підпільної ОУН та мільйонових мас українського народу проти німецько-гітлерівських та московсько-більшевицьких окупантів, в обороні українського народу перед окупантським терором та грабунком, за збереження та дальшу розбудову в Україні, за визволення України з-під чужоземного панування, за побудову на Українських Землях незалежної і соборної держави із справедливим та передовим політичним та суспільно-економічним устроєм.

Протиокупантська визвольна боротьба, що її в 1943-50 рр. повела УПА, підпільна ОУН і багатомільйонові маси українського народу під досвідченим і відважним, безпосереднім керівництвом сл. п. генерала Шухевича-Чупринки, з погляду масового героїзму і патріотизму, з погляду завзяття і жертвенности всіх її учасників та українських народніх мас, з погляду тих незвичайно важких умов, в яких вона ввесь час проходила, — не має собі рівної не тільки в українській, але й світовій історії. Вона завжди становитиме одну з найславніших, найгероїчніших сторінок історії України.

Внаслідок цієї боротьби московсько-більшевицьким окупантам не вдалося здійснити їхні злочинні пляни щодо України, не вдалося знищити в Україні організований самостійницький рух, не вдалося поставити український народ на коліна. Сьогодні український революційно-визвольний рух, не розбитий ані не зламаний, хоч і з значними втратами в людях, продовжує далі свої нерівні змагання з московсько-більшевицькою тиранією в обороні національного існування українського народу, в ім'я національно-державної незалежності України.

Історія визвольно-революційної боротьби українського народу на Українських Землях в 1943-50 рр. з ім'ям сл. п. друга Шухевича-Лозовського, Тараса Чупринки, Тура —

зв'язана нерозривно і навічно.

Як революційний керівник сл. п. друг Шухевич-Тур відзначився великими організаторськими і військовими здібностями, глибоким політичним розумом, величезним досвідом революційної боротьби. В його особі український визвольно-революційний рух та весь український народ втратили політичного і військового керівника високої класи.

Політична і життєва принциповість, безмежна особиста відвага, рухливість, жива і весела вдача, простота в щоденному житті і поведінці, “тверда рука” і разом з цим батьківська дбайливість про других — ось прикмети характеру сл. п. генерала Шухевича-Чупринки, що ними він скрізь з'єднував собі симпатії, створював життєрадісний, бадьорий настрій, поривав на безстрашну і тверду боротьбу з ворогами України.

Із світлою пам'яттю про Нього, задивлені в його геройську постать бійця і керівника визвольного руху, наснажені відвагою, оптимізмом та революційністю, загартовані й досвідчені під його рукою, до кінця віддані ідеї визволення українського народу — ми відважно продовжуватимемо нашу священну визвольну боротьбу аж до повної нашої перемоги.

Не складемо нашої зброї і не припинимо нашої боротьби доти, поки Україна не буде визволена.

Вічна Слава Героєві Української Національно-визвольної Революції!

Українська Головна Визвольна Рада

Головне Командування

Української Повстанчої Армії

Провід Організації Українських

Націоналістів на Українських Землях

□ *Д-р Петро Мірчук. “Роман Шухевич. Ген. Тарас Чупринка. Командир армії безсмертних”. — Товариство колишніх вояків УПА в ЗСА, Канаді і Європі. Нью-Йорк-Торонто-Лондон. 1970, с. 243-247.)*